

Bao giờ Cộng sản sụp đổ?

Lê Tùng Châu

Bài đã đăng trên danchimviet.info

(<http://www.danchimviet.info/archives/25914>) 12:00:am 22/01/11

Nhân đọc báo Người Việt Thursday, January 13, 2011

(<http://www.nguoi-viet.com/absolutenm/anmviewer.asp?a=125444&z=1>)

Trước thực trạng lộ mặt sa đọa về đức và trí một cách nhanh chóng của người cộng sản Việt Nam (CSVN) hiện nay, đại đa số những con dân Việt Nam nặng lòng thao thức về tình hình xứ sở dù trong hay ngoài nước, dù đơn lẻ hay Hội đoàn ...đều thấy rất rõ bộ máy cai trị thuần dựa trên bạo lực của CSVN đang bước sâu vào khủng hoảng. Họ đang dẫm từ từ vào cái bóng của giai đoạn tiền sụp đổ mà các chế độ độc tài –dù là cộng sản hay không- trên thế giới đã trải qua (như các nước cộng sản Đông Âu cách nay 20 năm, là một đơn cử).

Năm 2010 là năm chứng kiến chế độ độc tài toàn trị CSVN hoàn toàn đi vào ngõ cụt của Lý thuyết cũng như Thực tiễn. Dù là đối với người cùng phe cùng hưởng lợi với họ (đảng viên CS) hay đại đa số quần chúng bị trị, đều cùng chia xẻ thực tế này, bằng nhiều cách khác nhau, được tổng hợp qua bao ý kiến bày tỏ quanh “sự kiện” đại hội 11 của đảng này.

Đó là ghi nhận quan trọng, không thể chối cãi. Thực tế khắc nghiệt của đời sống đã tạo nên một sự đồng quy ngoạn mục như thế, mà thời còn phân tranh quốc cộng, những thực trạng phi nhân, độc hại với loài người của chủ nghĩa CS đã bị che dấu, bóp méo

và làm mù mờ đi rất nhiều! (do người CS ra sức tuyên truyền, gây ly gián, chia rẽ đồng bào miền bắc lẫn miền Nam quốc gia), vả lại một Sự Thực đắt giá lắm khi cũng cần phải trải qua thời gian cần và đủ mới có thể lộ mặt!

Lý thuyết

Nếu nhìn về 65 năm trước khi Hồ chí Minh và phe cánh của ông ta cướp được chính quyền, cho tới nay, trải qua bao chuyển biến kỳ lạ của trang sử quốc - cộng VN, hẳn chúng ta thấy tập đoàn CSVN chỉ thay đổi nhân sự, chứ lý thuyết, cương lĩnh hành động, vẫn duy trì như cũ. Những “bài ca” tuyên truyền, giải thích về chủ nghĩa, về lý luận CS, cho tới nay, 2011, vẫn giống nhau không khác! Ông Bùi Tín từng trích một bài báo Nhân dân của đảng CS hồi thập niên 70 để so sánh với các bài báo đảng mấy năm gần đây cho thấy chúng như thể được copy nguyên xi lại! Đó quả là một thảm họa, cho chính tập đoàn cai trị cũng như cho cả xứ sở Việt Nam.

- Mác Lê nin đã tự chứng tỏ là một sai lầm hoang tưởng đau thương đầy máu và xác chết của nhân loại, đã bị nhân loại vứt bỏ 20 năm rồi, nay họ (CSVN) vẫn cứ kêu gào Mác lê!
- Thế giới thời Mác lê, thời “xây dựng chủ nghĩa xã hội” 20 năm 1954-1975 ở miền bắc VN không hề có Information, Computer, Internet. Nay, một em nhỏ 13 tuổi như Christopher Tran, “bằng iPhone, thỉnh thoảng có thêm cái MacBook, đang len lỏi qua những ngõ ngách phức tạp trên internet, góp tay đưa DCVOnline qua khỏi những đợt tấn công “từ chối dịch vụ” đôn dập và kịch liệt nhất của tin tặc Việt Nam” (1).....họ vẫn kêu gào Mác lê!
- Trần Phương và hai mươi vị “công thần, lý thuyết gia” CS vai to vế lớn của họ đã họp lại nêu câu hỏi: “Mác lê là cái gì mà gọi là nền tảng?”.....họ vẫn kêu gào Mác lê! (2)

- “Chủ nghĩa xã hội” mà họ luôn mồm nói hay viết, là “hướng tới”, là “khát vọng”, là “con đường đã chọn”, thậm chí cho kèm vào tên nước, cho tới nay không thể định nghĩa, không thể chỉ ra là ở đâu? Hình thù thế nào? Khi bị hỏi ví dụ vào chân tường, họ đã trả lời chung chung: là công bằng xã hội, là dân chủ, là văn minh v.v..., thì Trần Phương lập tức trả lời: ở phương Tây người ta làm cái công bằng, dân chủ, văn minh từ lâu rồi, và còn làm hay làm giỏi hơn nhiều....có cần mác lê nin đâu?? (2)
- “Cương lĩnh đầy dẫy cái sai, cái mơ hồ. Nói XHCN mà không biết nó là cái gì? Nhiều chuyện ta tự lừa dối mình và lừa dối người khác” (Trần Phương), họ vẫn kêu gào mác lê...(2)

Thực tiễn

Tựa một quy trình sản xuất, trong việc tiến hành một công việc gì, dự án gì, nếu áp dụng một lý thuyết đúng ắt phải đưa đến một thực tế thành công, sáng lạn. Hơn nữa lý thuyết áp dụng trên bình diện trọng đại là quốc gia thì càng phải khe khắt hơn, yêu cầu cao hơn lắm lắm...về sự đúng đắn và hiệu quả của nó, phải được thực thi một cách dè dặt với một tinh thần cầu thị, tỉnh táo, tuyệt đối thành thật với chính mình, không ngừng đào thải cái sai lầm, bổ sung thêm cái mới cái hay thu lượm được từ những gương thành công khác trên năm châu bốn bể....sao cho phù hợp với Việt tộc, tôn trọng tính nhân bản của nhân loại đã đành mà còn phải tổng hòa trong tinh thần quốc gia dân tộc nữa! Bởi vì việc quốc gia là thiêng liêng hệ trọng không cho phép ai tùy tiện “thử” như thử phản ứng như trong phòng thí nghiệm được!!! Thành công thì quốc thái dân an, sai lầm thì phải trả giá với hàng trăm có khi hàng triệu sinh mạng như người CSVN đã làm với Cái Cách Ruộng Đất và cuộc chiến đánh miền Nam (chúng ta đánh đây là đánh cho Liên xô, đánh cho Trung quốc!!!”- lời của Lê Duẩn).

Nếu thành công của một lò bánh mì là những ổ bánh mì thơm ngon bổ dưỡng hợp vệ sinh, giá thành rẻ (khiến khách hàng ngày càng đông hơn và ông chủ lò bánh ngày càng làm ăn phát đạt, có tiếng tăm hơn) thì thước đo thành công của một thể chế chính trị là một xã hội an lành, no đủ, đạo đức và trật tự, đó mới là một thành công mang tính người, thành công của văn minh, bởi nó xuất phát từ sự tự nguyện và đồng thuận của công dân. Chứ không thể dùng bạo lực trấn áp không cho tiếng nói phản biện lên tiếng... rồi tự quảng cáo là “ổn định”. Ổn định đó chỉ là cái yên ắng giả tạm, khi sự đè nén bằng bạo lực của chế độ công an trị đến “ngưỡng” chịu đựng của cộng đồng, nó sẽ tạo ra sức bùng nổ của lực đối nghịch tiềm tàng trong dân chúng, đỉnh cao là chế độ bị giết sập và việc hành quyết hai vợ chồng Nicolae - Elena Ceausescu ở Rumani 25/12/1989. Trong thời gian “còn yên ắng” mà CSVN khoe là ổn định, ấy chỉ là ổn định của Tội ác và Man rợ, và cũng không hề được gọi là thành công vì chất chứa trong lòng xã hội đầy đầy mâu thuẫn đối kháng ngấm ngấm chực bùng nổ chớ không hề có sự đồng thuận.

VN trong tay tập đoàn cai trị CSVN chưa hề thành công, từ sự no cơm ấm áo của dân chúng cũng như trật tự xã hội, trong suốt 65 năm qua.

BẤT CÔNG

Dù là một chế độ toàn trị độc tài, CSVN vẫn phải có “luật lệ” để điều hành đất nước. Như vậy họ phải chấp nhận trên danh nghĩa sự “Công Bằng” dù họ không muốn. Đây chính là cái họa “hóc xương” mâu thuẫn không sao gỡ nổi của các chế độ CS. Vì thực chất bộ máy cai trị CS là độc tài cho nên việc áp dụng “luật” trở thành trò giả vờ:

+Việc họ “không kết tội mua dâm, cưỡng dâm các cháu bé học sinh trường Việt Lâm đối với Nguyễn trường Tô và 16 đồng bọn khác cùng là quan chức tỉnh Hà Giang, mà lại kết tội và giam 2 cháu Thúy, Hằng...

+Việc họ vu cho TS Cù Huy Hà Vũ trong khách sạn Mạch Lâm ở Saigon với “2 bao cao su đã qua sử dụng” .... và còn nhiều nhiều nữa, là những dẫn chứng chắc chắn cho câu hát: “người hiền khô mang gông cùm, kẻ gian ác đi nghênh ngang” (3)

Tuy nhiên, nguy cơ bùng nổ bắt đầu từ chỗ này: không có luật lệ thì bất công xuất hiện, và một **cộng đồng bất công chính là một lò thuốc súng chưa nổ**, bởi sự hỗn loạn, sự nghịch thường từ luật pháp dẫn tới sự đảo lộn luân thường đạo lý có khoảng cách chỉ là một gang tay, và hiện giờ cũng hết khoảng cách rồi, đã và đang xảy ra! Không cần “nghiên cứu” đâu xa xôi, hàng ngày chỉ cần mở báo “công an” của CS ra xem, thì ắt sẽ lạnh mình ghê rợn cho một xã hội suy đồi tận gốc, mất nhân tính!

Nhưng nguy hiểm hơn cả ở thượng tầng, là lệnh miệng, thư tay, một thứ “phi luật, phi pháp” không cần che dấu, không thể che dấu ...hoành hành, quốc nạn “cát cứ” băng nhóm, phe của Dũng phe của Sang, của Mạnh v.v... tranh nhau “miếng lợi miếng ngon” đang chèn ềnh ra đẩy ngày một kinh khủng hơn, và cứ thế tài nguyên quốc gia, đất đai, môi trường, cả sức lao động của người Việt lần lượt đi vào túi của một nhóm nhỏ vài chục người chóp bu của đảng CS. Cái ổ thuốc nổ nằm ngay ở Ba đình chớ đâu phải mất công chỉ ra, hô hoán là thế lực thù địch...ở đâu xa??? Từ gốc đã vô trật tự thì sao xã hội không loạn?

VÔ HỌC & ĂN CẤP

Một cộng đồng bất công, vô luật lệ chắc chắn dẫn đến tệ ăn cắp, hiểu theo nghĩa rộng lẫn hẹp của chữ này. Tai họa đầu tiên: giết

chết sáng tạo. Một bản nhạc, một đĩa nhạc hay một sản phẩm software ứng dụng cho computer, thậm chí một bài thơ, một quyển tiểu thuyết... cũng dễ dàng bị đánh cắp, bẻ khóa, bị “luộc” vô tội vạ. Người thông thái vắt óc sáng tạo dày công bị lấy cắp thành quả vài lần đâm tởn tới già chẳng thêm suy tư, làm việc nữa. Họ dần mất hết động cơ làm nguồn cho sáng tạo. Họ cảm hận là đương nhiên. Kẻ cắp thì nhớn nhợ lân la tìm phương ăn cắp nữa! Do đó, đi “học” để làm gì? Sự thật ngày nay tại VN, từ các cấp học nhỏ cho đến trung học, “đại” học, tràn ngập một bầu khí suy đồi khủng hoảng thảm hại: không thêm học, chỉ cần mua “bằng”. Khủng khiếp, cho đến việc học mà cũng giả vờ nữa thì hết thuốc chữa??!!!

KHÔNG CÓ SÁNG TẠO

Một xứ sở vô học, giết chết sáng tạo là một cánh đồng chết. Người tài thì hoặc bỏ xứ ra đi, hoặc kẹt lại thì ở ẩn chờ thời. Cọp đi vắng thì chó là chúa sơn lâm!

Vì không có sáng tạo nên VN ngày nay là một xứ sở không có tương lai. Tám gương thành công, vươn lên từ chiến bại đệ nhị thế chiến của Nhật Bản sờ sờ đó, đâu cần “kiên định” chủ nghĩa gì gì vớ vẩn vu vơ. Người Nhật thành công không bởi tài nguyên “rừng vàng biển bạc” mà bởi sức sáng tạo phi thường và không ngừng nghỉ của họ. Người Việt thì giết chết sáng tạo, vậy thì tương lai nào chờ đón dân Việt? Người Việt phải bán hàng bao chục, bao trăm kí lô quặng kim cho người Nhật mới mua lại nổi 1 “con” RAM máy tính (chỉ nặng có mấy gram)??? Cho nên hàng năm đi xin xỏ tiền ODA của Nhật về mua xe Nhật (!) chạy, xây nhà, cá độ, chơi gái của cán bộ CS và loa loét “tuyên giáo” rằng “đi trước đón đầu”...chính là ngõ cụt của chế độ mà người dân Việt dù mắt có mù cũng nhìn thấy!

Những Vinashin đâu có gì mới lạ (và còn nhiều Vinashin khác sắp trình làng!), mà đã được báo trước bởi bao người chứ đâu có gì bí mật? Dững vừa bịt miệng và bức tử viện IDS thì vài tháng sau quả đấm thép Vinashin do chính y dựng nên vỡ toác ra là một đồng bùn, có phải là một dẫn chứng ngoạn mục không? Anh có thể bịt miệng ông Nguyễn quang A và các đồng sự của ông chứ làm sao bịt được sự thật “con tàu đắm” của chính anh?

Không những người CSVN chưa hề thành công khi điều hành đất nước sao cho no cho ổn, mà còn là thủ phạm chính xô đẩy cả cộng đồng dân tộc lâm vào cảnh khủng hoảng mọi mặt ngày nay.

Người Việt cần làm gì?

Một chế độ cai trị mù (không lý thuyết hoặc lý thuyết hoang tưởng mác lê hô) thì dẫn tới một thảm trạng xã hội (chứ không chính trị gì hết!) cho quốc gia dân tộc là lẽ đương nhiên. Nhìn cây thấy rừng. Nhìn nhân biết quả.

Gần đây, 13/1/2011 trong một buổi trò chuyện trực tuyến của độc giả báo Người Việt với hai Giáo Sư Nguyễn Mạnh Hùng và Giáo Sư Carl Thayer (4), có nhiều câu độc giả hỏi về “dự đoán” bao giờ thì chế độ CSVN sụp đổ?

Một mặt những câu hỏi “dự đoán” nói lên nỗi khao khát, ước ao một cơ hội tái thiết xứ sở. Trong thâm tâm người hỏi dường như đã sẵn câu trả lời là chắc chắn chế độ ấy phải bị đào thải. Có thể người Việt trong và ngoài nước mới có cơ chung tay tạo dựng một VN tự do, dân chủ thực sự, thoát vĩnh viễn ác mộng cộng sản bấy lâu nay, nhưng bao giờ???

Một mặt, cách đặt vấn đề với một người ngoại quốc dù là “chuyên gia” như GS Carl Thayer có vẻ chứng tỏ tính thụ động và yếu đuối của người Việt chúng ta?! Là người trong cuộc, trước hết mỗi

chúng ta phải tự nhận thấy trách nhiệm của mình và đồng bào, ngay cả chịu trách nhiệm với những gì người CS đã và đang làm, bởi mỗi chúng ta nếu có một giây phút nào xưa nay từng cầu an, chây lười, ỷ lại, thờ ơ hay ích kỷ, phe phái, nghi kỵ nhau....thì đó cũng chính là một hành vi nổi giáo cho giặc!

Với “lý thuyết” rằng: “... **mình là tất cả, tất cả là mình, nếu trừ hết tất cả những cái không phải mình ra, thì chính mình cũng không còn nữa. Nên nếu mình nhúc nhích thì bên ngoài cũng nhúc nhích theo...**” (5), chúng ta có thể cùng nhau chia xẻ các thực tại sau đây:

- Công cuộc đấu tranh cho một VN tự do dân chủ là do khát vọng của toàn thể đồng bào, đối kháng với tập đoàn cai trị đang ngoan cố nắm quyền bất chấp mọi “góp ý” dù chân thành “nhỏ nhẹ” nhất, như trang bauxitevn chẳng hạn. Để tiếp tục tại vị, bạo quyền càng ra sức đàn áp, che đậy tội lỗi của họ! Bất công càng nhiều, máu càng đổ thì tức khắc sinh ra sức đối kháng càng to càng lan rộng của quần chúng. Như vậy, về ý nghĩa “phản-phục” (6) này, bạo quyền CS đang “trợ giúp” cho khối khát vọng đông đảo kia xích lại gần nhau hơn, lớn mạnh hơn. Các đảng viên CS từ cao tới thấp đã nhận rõ mặt thật đảng mình theo lâu nay, cao điểm trong năm qua với việc đảng viên nhà văn Phạm đình Trọng tuyên bố bỏ đảng, hay mới đây nhất, cựu UV CS Nguyễn văn An tuyên bố đảng có “lỗi hệ thống” và lên án đảng CS đang theo đuổi chế độ “đảng chủ” chứ làm gì có dân chủ!

- Việc kacker CS ra sức phá các trang Web hay Blog đối kháng đã tạo ra một liên minh giữa các trang báo này mà trước khi bị tấn công ô ạt tháng 12/2010 vừa rồi vẫn chưa có sự đoàn kết nào rõ ràng cả, báo nào cũng phát “tiếng nói” của riêng mình mà thôi! Khi DCVOnline bị phá, thì có Dân Làm Báo hỗ trợ. Khi Dân Làm

Báo bị phá, thì tờ báo web này lại được sự ưu ái hỗ trợ của DCV, Người Việt...và rồi như Tôn Ngô Không, Dân Làm Báo trình làng 40 Weblog dự phòng và lưu dữ liệu, hễ bị phá cái này là có cái khác tiếp tục ngay. Blog nhạc sĩ Tô Hải cũng vậy, sau khi bị phá 3, 4 lần, tới nay, người đọc đã có thể tìm đọc những “Entries” nóng hổi của ông với những 3, 4 nơi. Hacker CS làm sao phá được?! thậm chí phá người được một thì người lại xây thêm mười, rõ là hoài công vô ích, chẳng lẽ các thanh niên cam tâm đem vốn ăn học của mình làm tay sai cho CS hiện nay không nhìn thấy hay sao?

- Lại thêm một chân lý được xác tín: Kẻ gian tà không sao thắng được người ngay, tên ngu muội không sao thắng nổi sức sáng tạo của Trí Tuệ! Thêm nữa, càng phá, càng cấm càng dựng tường lửa ngăn cản, vô hình chung người CSVN càng kích thích các Blogger hay các Facebooker VN ngày càng đoàn kết hỗ trợ nhau hơn, càng giỏi hơn về kỹ thuật, có nhiều phát kiến hơn để tự vệ, để có thể duy trì tiếng nói góp phần vào dòng chính luận VN, một hình thức “làm báo” tưởng như trong mơ mà chỉ chục năm trước đây thôi không sao nghĩ là sự thật chứ đừng nói là những năm bảy mươi, tám mươi... Và sự thực là cho tới nay, việc phá hoại của CSVN với mục đích làm im tiếng cộng đồng mạng xã hội và báo Web VN là phá sản hoàn toàn.

- Khi việc kết nối “offline” ngoài đời không thể diễn ra vì bị đàn áp, hãm hại, theo dõi chặt chẽ của lực lượng chó săn an ninh của chế độ, thì quần chúng nối với nhau “online”. Từ việc thông báo các sự thật tin tức vốn bị che dấu tới rộng rãi cho cộng đồng, bị “độc quyền nói nghĩ” của chế độ áp đặt xuống đồng bào lâu nay, cho tới việc vạch trần những trò lừa bịp, thủ đoạn dối trá “quá bèo” của chế độ, tở như việc CSVN tự đánh bóng “NT Dũng xuất sắc”, “nhân vật của năm” v.v...đến nỗi chỉ 1 ngày sau, tờ báo

đảng “Pháp luật”, nơi đăng tin lừa này đầu tiên, đã phải âm thầm lén lút tháo bài xuống một cách nhục nhã!

Như vậy hẳn chúng ta đều thấy, chính bộ máy đàn áp độc tài đã là một “supporter” quý báu cho phong trào dân chủ VN. Họ càng đàn áp, ngày sống còn của họ càng ngắn lại. Mà nếu họ dừng đàn áp, thì phong trào đòi kháng sẽ lớn mạnh, (như ở Đông Âu 20 năm trước hay ở Tunisia mới đây), lúc đó thì thôi chớ nào là các “đồng chí”, nào là thủ tướng, bí thư, chủ tịch, tướng nọ, tá kia....tìm đường trốn biệt chớ còn đâu mà “xuất sắc”, mà chức tước tiền hô hậu ủng bày trò???

Thật thấm thía câu nói của Đức Phật: **“Kẻ thù lớn nhất của đời người là chính mình”**. Người CSVN có thấu điều này không, khi nhìn về Rumania 20 năm trước, chỉ không đầy 1 tuần trước đó, Nicolae Ceausescu còn đăng đàn diễn thuyết với bộ máy an ninh vây quanh dày đặc, còn hét ra lửa, còn ra lệnh công an chĩa súng tàn sát dân lành....thế mà chỉ tuần sau, y bị lôi ra khỏi xe tăng, đem ra xử trong 1 phiên tòa chớp nhoáng nửa giờ đồng hồ với bản án tử, và bị hành quyết cùng với vợ là Elena ngay sau khi bản án được tuyên! Có phải những họng súng giết dân Rumania tuần trước, giờ đây lại khạc hàng loạt đạn vào vợ chồng y ngay nơi pháp trường “bắt chọt” là sau một vách tường đá của một ngôi trường bỏ hoang, trong một cuộc hành hình mau lẹ nhất trong lịch sử???

Kẻ thù của CSVN là chính họ chớ có ai đâu mà đổ thừa? Bởi họ đã lộ mặt quá rõ là những kẻ nắm quyền cai trị mà không có chính nghĩa!!!

Đây là chỗ bộc lộ của cái ý nghĩa: “nếu trừ hết tất cả những cái không phải mình ra, thì chính mình cũng không còn nữa”

Thật vậy, nếu nhìn một cách bao quát, thì cuộc chiến gay gắt quyết tìm đến tự do dân chủ của người dân VN hiện nay với bạo

quyền phi nghĩa CS đâu chỉ có vai trò của tầng lớp bị trị khốn khổ? Vì trong cuộc chiến ấy có cả “phần đóng góp” của chính kẻ đang trong đích nhắm bắn hạ của toàn dân Việt.

Nếu CSVN không phi nghĩa thì đã không đàn áp.

Nếu CSVN không đàn áp thì quần chúng sẽ vùng dậy.

Do vậy, sự đàn áp của kẻ tội phạm với dân tộc có sức hậu thuẫn cho phong trào dân chủ rất lớn chẳng khác nào họ đã cho quần chúng cách mạng “mượn” sức, thật ngoạn mục! Những anh hùng dân chủ đang bị tù đày, bị CSVN làm nhục xem như là tội phạm như Lê công Định, Trần Huỳnh Duy Thức, Nguyễn tiến Trung, Trần anh Kim, Lê thị Công Nhân, Cha Nguyễn văn Lý, Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Trần Khải Thanh Thủy... và tất cả các tù nhân chính trị khác nữa đang bị hãm hại ngày nay sẽ là những thành phần quan trọng trong chế độ dân chủ ngày mai, khi mà CS đã bị đào thải khỏi dân tộc Việt!

Chính ở chỗ ý nghĩa này, mà tất thấy chúng ta, những ai còn bất đồng ý kiến với nhau, hãy dịu lại, hãy dung nhau, hãy vươn mình cao lớn dậy mà làm một cuộc tổng hòa, bởi “nếu trừ hết tất cả những cái không phải mình ra, thì chính mình cũng không còn nữa”.

Mỗi người, mỗi hội đoàn, mỗi đảng phái kháng cộng hiện nay trong hay ngoài nước, dù đã già dặn, có kinh nghiệm hay non trẻ chưa bước được bao nhiêu chặng đường đi nữa, nếu chúng ta hiểu rằng, sự có mặt của tất cả hiện nay là đều cần thiết, đều có công, đều có ích, góp phần vào một ngày hội giải cộng cho quê nhà, thì hẳn chúng ta sẽ thấy hình bóng của mình trong nhau.

Được như vậy, chúng ta đâu cần phải sốt ruột tiên đoán hay dò hỏi “chuyên gia” nào, mà câu trả lời cho nan đề Việt Nam nằm ngay chính trong tâm hồn và thể xác của mỗi chúng ta vậy.

Ngày xuất lộ lời giải đáp ấy sẽ không còn xa lắm mấy nữa đâu!

Saigon, Tuesday, January 18, 2011
Lê Tùng Châu

(1): <http://letungchau.blogspot.com/2011/01/cuoc-chien-chong-ddos-cua-dcvonline-tra.html>

(2): <http://letungchau.blogspot.com/2010/11/bien-ban-hoi-thao-khoa-hoc-20-tri-thuc.html?max-results=10>

(3): Nhạc Phan văn Hưng, lời Nam Dao: <http://letungchau.blogspot.com/2009/04/hai-muoi-nam-nhac-phan-van-hung.html>

(4): <http://www.nguoi-viet.com/absolutenm/anmviewer.asp?a=125444&z=1>

(5): VÔ NIỆM VIÊN THÔNG YẾU QUYẾT, Thích Minh Thiện:
<http://letungchau.blogspot.com/2009/08/vo-niem-vien-thong-yeu-quyet-thich-minh.html>

(6): Nguyên lý “Phản Phục”, Lão Tử, Đạo Đức Kinh

Nguồn: <http://letungchau.blogspot.com>